

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 233/2017-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. apríla 2017 predbežne prerokoval sťažnosť Poľnohospodárskeho družstva Udavské v konkurze, Udavské, zastúpeného JUDr. Ľubošom Bajuzíkom, správcom konkurznej podstaty úpadcu, Námestie slobody 2, Humenné, ktorou namieta porušenie čl. 2 ods. 2, čl. 141, čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva zaručeného v čl. 36 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Krajského súdu v Prešove a jeho rozsudkom sp. zn. 2 Sp 19/2011 z 3. júla 2013, ako aj rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Sžr 25/2014 z 28. januára 2016, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Poľnohospodárskeho družstva Udavské v konkurze, Udavské, o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. februára 2017 doručená sťažnosť Poľnohospodárskeho družstva Udavské v konkurze, Udavské (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie čl. 2 ods. 2, čl. 141, čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy, práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a základného práva zaručeného v čl. 36 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) a jeho rozsudkom sp. zn. 2 Sp 19/2011 z 3. júla 2013, ako aj rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 7 Sžr 25/2014 z 28. januára 2016.

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľ uviedol:

„Ako správca konkurznej podstaty podal som dňa 26. 10. 2011 návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu, vtedy ešte označeného Obvodný pozemkový úrad Humenné č. j. 2011/00043-35-OJ zo dňa 26. 9. 2011 v zmysle § 250 I O. s. p.

Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 2 Sp/19/2011-534 zo dňa 3. 7. 2013, ktorý mi bol doručený 7. 8. 2013 potvrdil rozhodnutie odporcu zo dňa 26. 9. 2011 č. 2011/00043-35-OJ, zároveň určil, že účastníkom konania nepriznáva náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku KS v Prešove podal som odvolanie v zákonnej lehote dňa 16. 8. 2013, v ktorom som uviedol, že napadnutý rozsudok nemá oporu v zákone, resp. v niektorých častiach úmyselne obchádza a ignoruje platnú právnu úpravu a taktiež nemá oporu ani vo vykonaných dôkazoch, resp. niektoré dôkazy, ktoré boli potrebné a pre rozhodnutie zásadné, evidentne zo strany Krajského súdu v Prešove úmyselne vykonané neboli.

Napriek tomuto odvolaniu, v ktorom boli logicky preukázané a potvrdené všetky odvolacie námietky a napriek tomu, že proti rozsudku KS v Prešove podala odvolanie aj

obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ],... [REDAKOVANÉ],... Najvyšší súd Slovenskej republiky /ďalej len NS SR/ rozsudkom sp. zn. 7 Sžr/25/2014 zo dňa 28. 1. 2016, ktorý mi bol doručený 11. 4. 2016 napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2 Sp /19/2011 zo dňa 3. 7. 2013 potvrdil a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Vzhľadom na to, že oba súdy v konaniach postupovali a rozhodli tak, ako je uvedené vyššie, porušili základné právo sťažovateľa upravené v čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1,2, čl. 141, čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 36 ods. 1, 2 Listiny základných práv a slobôd. Za porušenie základného práva sťažovateľa považujem to, že oba súdy vydali rozsudky, ktoré nemajú oporu v zákone, resp. v niektorých častiach úmyselne obišli platnú právnu úpravu, ďalej oba rozsudky nemajú oporu ani vo vykonaných dôkazoch, resp. niektoré dôkazy, ktoré boli potrebné a mali zásadný vplyv na rozhodnutie. Krajský súd v Prešove ani po opätovných návrhoch úmyselne nevykonal...

Navrhujem, aby Ústavný súd SR po predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona SNR č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov sťažnosť sťažovateľa prijal na ďalšie konanie podľa § 25 ods. 3 citovaného zákona aj v konaní vo veci samej vyhovel sťažnosti sťažovateľa, a aby rozhodol, že Najvyšší súd SR a Krajský súd v Prešove porušil základné právo sťažovateľa.

Aj keď podľa môjho názoru rozsudok Krajského súdu v Prešove, ktorým potvrdil rozhodnutie správneho orgánu nebude vykonateľné /Kataster nebude schopný na základe správneho rozhodnutia vydať tzv. účastníkom správneho konania podiely na sporných nehnuteľnostiach/ aj tak podľa môjho názoru napadnutými rozhodnutiami dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa. ...

Žiadam preto v súlade s ust. § 52 ods. 2 Zákona SNR č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov o odloženie jeho vykonateľnosti.

Tento návrh zdôvodňujem tým, že sťažovateľovi by vznikla napravitel'ná (zrejme mal sťažovateľ na mysli „nenapravitel'nú škodu“, pozn.) a nepomerne väčšia škoda, než aká by

mohla vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti, pretože doposiaľ ani nebol vyprodukovaný žiadny dôkaz, že sa jedná o osoby oprávnené.“

Na základe uvedeného sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd rozhodol o jeho sťažnosti týmto nálezom:

„1. Základné právo Poľnohospodárskeho družstva Udavské v konkurze,... Udavské... upravené v čl. 2 ods. 2 , čl. 46 ods. 1, 2, čl. 141, čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6, ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 36 ods. 1, 2 Listiny základných práv a slobôd v konaní pred Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 2 Sp 19/2011 a pred Najvyšším súdom SR v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Sžr/25/2014 porušené bolo.

2. Rozsudok NS SR sp. zn. 7 Sžr/25/2014, ako aj rozsudok KS v Prešove sp. zn. 2 Sp/19/2011 zo dňa 3. 7. 2013 sa zrušujú a vec sa vracia KS v Prešove na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Krajskému súdu v Prešove sa prikazuje, aby vo veci znova konal za rešpektovania všetkých práv, ktoré boli porušené.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd konštatuje, že táto sťažnosť nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 písm. c) zákona o ústavnom súde.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom. Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania, okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje aj na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť sťažovateľa bola podpísaná správcom konkurznej podstaty, ktorý síce má právnické vzdelanie, avšak takáto sťažnosť nekorešponduje s požiadavkou § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, podľa ktorej musí byť sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom zastúpený advokátom.

V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľa nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti (napr. III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010).

Pretože predmetná sťažnosť v predloženej podobe nespĺňa náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, ústavný súd ju po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. apríla 2017